

บทนำ

White spot syndrome virus (WSSV) เป็นไวรัสที่ระบาดและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาลในอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้ง ไวรัสมีรูปร่างเป็นแท่ง (ovoid-to-bacilliform) มี tail-like appendix ที่ปลายด้านหนึ่ง การถ่ายแบบดีเอ็นเอ (replication) และ สังเคราะห์สิ่งหุ้ม (envelop) ของไวรัสเกิดขึ้นในนิวเคลียส ปัจจุบันยังไม่ทราบกลไกที่แท้จริงที่ไวรัสเข้าสู่เซลล์ กระจายไปทั่วร่างกาย และทำปฏิกิริยากับโปรตีนใดของเซลล์ อนุภาคไวรัสประกอบด้วยโปรตีนอย่างน้อย 5 ชนิดตามขนาดคือ 28 kDa (VP28), 26 kDa (VP26), 24 kDa (VP24), 19 kDa (VP19) และ 15 kDa (VP 15) แบ่งโปรตีนเหล่านี้เป็น 2 กลุ่มคือ VP28 และ VP19 เป็นโปรตีนของสิ่งหุ้ม ส่วน VP26, VP24 และ VP 15 คือโปรตีนหุ้มสารพันธุกรรม (nucleocapsid) โปรตีน VP26, VP28 ทำหน้าที่สำคัญในช่วงแรกของการติดเชื้อ WSSV (Van Hulten et al., 2002; Kim et al., 2004)

การศึกษาว่าโปรตีนใดของไวรัสทำหน้าที่สำคัญในกลไกการติดเชื้อในสัตว์บางชนิด มักใช้วิธี neutralization ด้วยแอนติบอดี และทดลองกับเซลล์เพาะเลี้ยง เพื่อค้นหา epitope ที่ทำให้ไวรัสไม่สามารถยึดเกาะที่ผิวเซลล์ หรือเข้าสู่เซลล์ หรือสลัดสิ่งหุ้ม (uncoating) (Burton et al., 2000) เมื่อทราบ epitope แล้ว ก็สามารถนำแอนติบอดีที่จำเพาะต่อ epitope (neutralizing antibody) ไปใช้ในการป้องกันไวรัสไม่ให้เข้าสู่เซลล์ หรือยับยั้งการเจริญของไวรัสในเซลล์ได้ ดังงานวิจัยในโครงการที่ 1 ซึ่ง pC9 เป็นโปรตีนที่จับกับ envelope glycoprotein ของไวรัสตัวแดงดวงขาว และทดสอบว่าจะสามารถใช้ในการล้างฤทธิ์ของไวรัสหรือไม่ อย่างไรก็ตามนอกเหนือไปจากการยับยั้งที่ envelope protein แล้ว การศึกษากลไกการเพิ่มจำนวนของไวรัส ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากสามารถหาวิธียับยั้งการเพิ่มจำนวนของไวรัสในเซลล์ได้ ในที่นี้จึงสนใจที่จะศึกษายีน Receptor for activated protein kinase C1 (*RACK1*) จากคลังยีนของเลือดกุ้งที่ติดเชื้อไวรัสตัวแดงดวงขาว *Pm-RACK1* มีความเหมือนกับยีน *RACK1* ของแมลงหวี่ (*Drosophila melanogaster*) 80% ผึ้ง (*Apis mellifera*) 83% หนอน (*Bombyx mori*) 82% ปลา (*Danio rerio*) 79% หนู (*Mus musculus*) 78% และ คน (*Homo sapiens*) 78% จากการทำนายรูปร่างและโครงสร้างของ *RACK1* ประกอบด้วย WD domain (W= Tryptophan, D=Aspartic acid) ซ้ำกัน 7 โดเมน ซึ่งเป็นส่วนที่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับโปรตีนอื่นทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็น adaptor protein

ได้มีการศึกษา *RACK1* interacting proteins และบทบาทหน้าที่ของ *RACK1* เมื่อทำงานร่วมกับ *RACK1* interacting proteins ในสิ่งมีชีวิตหลายชนิด ทำให้ทราบว่า *RACK1* มีหน้าที่ที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับกระบวนการต่างๆภายในเซลล์ แต่ที่ให้ความสนใจในที่นี้ คือ ความเกี่ยวข้องของ *RACK1* และ *RACK1* interacting proteins กับกระบวนการติดเชื้อไวรัสและแบคทีเรียของเซลล์ (Sklan et al., 2006) ดังนั้นหากเราสามารถนำ *Pm-RACK1* ของกุ้งนำไปสู่การค้นหา *RACK1* interacting protein(s) ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งชนิด โดยจะใช้เทคนิค yeast two hybrid system ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ค้นหาและศึกษา protein-protein interaction แล้วศึกษาว่าโปรตีนนั้นมีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อหรือไม่ และเป็น

ตัวช่วยหรือยับยั้งการเพิ่มจำนวนไวรัสตัวแดงดวงขาว ก็จะสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคกึ่งได้โดยตรง

White spot syndrome virus (WSSV) เป็นไวรัสที่ระบาดและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหาดลในอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้ง ไวรัสมีรูปร่างเป็นแท่ง (ovoid-to-bacilliform) มี tail-like appendix ที่ปลายด้านหนึ่ง การถ่ายแบบดีเอ็นเอ (replication) และ สังเคราะห์สิ่งหุ้ม (envelop) ของไวรัสเกิดขึ้นในนิวเคลียส ปัจจุบันยังไม่ทราบกลไกที่แท้จริงที่ไวรัสเข้าสู่เซลล์ กระจายไปทั่วร่างกาย และทำปฏิกิริยากับโปรตีนใดของเซลล์ อนุภาคไวรัสประกอบด้วยโปรตีนอย่างน้อย 5 ชนิดตามขนาดคือ 28 kDa (VP28), 26 kDa (VP26), 24 kDa (VP24), 19 kDa (VP19) และ 15 kDa (VP 15) แบ่งโปรตีนเหล่านี้เป็น 2 กลุ่มคือ VP28 และ VP19 เป็นโปรตีนของสิ่งหุ้ม ส่วน VP26, VP24 และ VP 15 คือโปรตีนหุ้มสารพันธุกรรม (nucleocapsid) โปรตีน VP26, VP28 ทำหน้าที่สำคัญในช่วงแรกของการติดเชื้อ WSSV (Van Hulten et al., 2002; Kim et al., 2004)

การศึกษาว่าโปรตีนใดของไวรัสทำหน้าที่สำคัญในกลไกการติดเชื้อในสัตว์บางชนิด มักใช้วิธี neutralization ด้วยแอนติบอดี และทดลองกับเซลล์เพาะเลี้ยง เพื่อค้นหา epitope ที่ทำให้ไวรัสไม่สามารถยึดเกาะที่ผิวเซลล์ หรือเข้าสู่เซลล์ หรือสลัดสิ่งหุ้ม (uncoating) (Burton et al., 2000) เมื่อทราบ epitope แล้ว ก็สามารถหาแอนติบอดีที่จำเพาะต่อ epitope (neutralizing antibody) ไปใช้ในการป้องกันไวรัสไม่ให้เข้าสู่เซลล์ หรือยับยั้งการเจริญของไวรัสในเซลล์ได้ ดังงานวิจัยในโครงการที่ 1 ซึ่ง pC9 เป็นโปรตีนที่จับกับ envelope glycoprotein ของไวรัสตัวแดงดวงขาว และทดสอบว่าจะสามารถใช้ในการล้างฤทธิ์ของไวรัสหรือไม่ อย่างไรก็ตามนอกเหนือไปจากการยับยั้งที่ envelope protein แล้ว การศึกษากลไกการเพิ่มจำนวนของไวรัส ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากสามารถหาวิธียับยั้งการเพิ่มจำนวนของไวรัสในเซลล์ได้ ในที่นี้จึงสนใจที่จะศึกษายีน Receptor for activated protein kinase C1 (*RACK1*) จากคลังยีนของเลือดกุ้งที่ติดเชื้อไวรัสตัวแดงดวงขาว *Pm-RACK1* มีความเหมือนกับยีน *RACK1* ของแมลงหวี่ (*Drosophila melanogaster*) 80% ผึ้ง (*Apis mellifera*) 83% หนอน (*Bombyx mori*) 82% ปลา (*Danio rerio*) 79% หนู (*Mus musculus*) 78% และ คน (*Homo sapiens*) 78% จากการทำนายรูปร่างและโครงสร้างของ *RACK1* ประกอบด้วย WD domain (W= Tryptophan, D=Aspartic acid) ซ้ำกัน 7 โดเมน ซึ่งเป็นส่วนที่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กับโปรตีนอื่น ทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็น adaptor protein

ได้มีการศึกษา *RACK1* interacting proteins และบทบาทหน้าที่ของ *RACK1* เมื่อทำงานร่วมกับ *RACK1* interacting proteins ในสิ่งมีชีวิตหลายชนิด ทำให้ทราบว่า *RACK1* มีหน้าที่ที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับกระบวนการต่างๆภายในเซลล์ แต่ที่เราให้ความสนใจในที่นี้ คือ ความเกี่ยวข้องของ *RACK1* และ *RACK1* interacting proteins กับกระบวนการติดเชื้อไวรัสและแบคทีเรียของเซลล์ (Sklan et al., 2006) ดังนั้นหากเราสามารถนำ *Pm-RACK1* ของกุ้งนำไปสู่การค้นหา *RACK1* interacting protein(s) ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งชนิด โดยจะใช้เทคนิค yeast two hybrid system ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้

ค้นหาและศึกษา protein-protein interaction แล้วศึกษาว่าโปรตีนนั้นมีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อหรือไม่ และเป็นตัวช่วยหรือยับยั้งการเพิ่มจำนวนไวรัสตัวแดงดวงขาว ก็จะสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคกุ้งได้โดยตรง